

מכתבי אהבה

טקסט זה מורכב מחילופי מכתבים ושירים בין שתי משתפות פעולה, שותפות לעבודה אך גם חברות טובות שנהגו לחלוק את אותה עיר אך עזבו עקב החלטות אישיות. כמייסדות קולקטיב Çukurcuma, מינה ונאז התנסו בכתיבה קולקטיבית בשנים האחרונות. עבור גיליון מיוחד זה הן כותבות מכתבי אהבה זו לזו.

מאמר מאת מינה קפלנגי דצמבר 31, 2022

Slugs having Sex

Video of Slugs having Sex

יום הולדת

כמו חשופיות שעושות אהבה

על רצועת ריר דביקה
בגופים מתפתלים
שטופי אור ירח, בלתי אפשריים.

חיך על שטיח הקסמים.

אף פעם לא מוכנה לטוס אל ההר הגבוה
וכבר מאוחר מדי לפיצה או להחזקת ידיים.

אנחנו במכונית, אבא.

למרות שידיי אוחזות בהגה
אתה הוא היושב בכסא הנהג
איזה צירוף מקרים משונה.

החלון האחורי משקף רוחות רפאים

מהעבר,

והחלון הצדי מביט

רק בעצמו,

מועד לתאונות קלות

פה ושם
אם כי איש לא מת
בינתיים.

אבראקדברה או סיוט לילה?

[1] [marshes, London, summer 2022.jpg](#)

[2] ביצות, לונדון, קיץ 2022

13.6.2022

ירח כמעט מלא, אחר צהריים לונדוני עם רוח קלה

נ' היקר,

אין לך מושג כמה התגעגתי לכתיבה אליך ואל הרוחות שלך. (כן, בהדגשה! מספיק עם הפנים אל החוץ, והלחץ המופנם לכתיבה יפה ואחידה!) את היית החברה-רוח רפאים הקרובה ביותר לחיי היומן הפרטיים שלי, שעדיין עלי להבינם כראוי, בין הודעות קוליות ארוכות לאימיילים ארוכים גם הם. אני מתגעגעת אליך, מאוד. אני רוצה כבר לפגוש את דמותך -העכשווית, את ריח החרדה שלך, את העט בו את מדגישה שורות בספר, את הציפור המלווה אותך בפארק, את שיר ההתכוננות החביב עליך, את המרק שאת מבשלת כי את אוהבת שהוא מחזיק אותך שבעה וחמימה בלילות עסוקים וקרים.

הרבה דברים קרו בינתיים, אבל נשארו באותו המרחק. היינו כל כך מרוחקות - מרחק "אטלס אוקיינוס" זו מזו¹ ועדיין צליתך מופיעה בכל תצלום פולאריויד שאני עושה בגינת הבית שבו אני גרה. זה אינו ביתי, בתים לא שייכים לנו ואין שום טעם לנסות לשייך אותם אלינו, או להתיש את עצמנו בעבודה כדי להרשות אותם לעצמנו. חללים הם זמניים, ויש להם חוקים וציפיות משל עצמם שמשקפים את אישיותם. אין זה משנה מה שעושים בחלל, גם אם מחליפים את הרהיטים או את הצבעים, זה לא ישקף אותך כשאת זורמת כמו נהר. הבית הוא יציב, עבור המיוחסים, כמובן, בעוד שאנחנו נזילים, זורמים, לא יציבים. (כמומים חיים) *Água Viva*², כמו הדרך שבה אנו חוזרים אל היסודות שלנו כדי להזכיר לעצמנו מדוע בכלל הוקסמנו מהם.

מצאנו את עצמנו חוקרות את מעמקי המבט של קלריס ליספקטור (Lispector), מנסות להיזכר בעוצמה שקיימת כאשר את מספרת את הסיפור שלך במילים המוכרות לך, בטון שבו את מרגישה נוח, ביכולת להיות נועזת וקולנית. אלוהימה אינה קיימת אבל אפילו היא תדע עד כמה חיכיתי שנכתוב ביחד, בחופשיות. ללא בושה, ללא התמהמהות בתוך וסביב למבוכים המתעתעים של הצוללות שלנו.

והנה היא כאן שוב... הקשבתי היום לפראן לוק (Lock) בארוע שירה נסיונית. אני הגשתי את המשקאות והייתי גאה בצלילותי, וחשבתי על איזה סוג יין הייתי בוחרת לשתות לו הייתי בין מוזמנות הארוע, כמו זו שישבה ביניה הימנית של החדר, לבדה. היא קראה בקול מספר עמודים מספרהצבוע! תן! כלב) *Hyena! Jackal! Dog!* [3]

"צחוק הצבועה אינו שאגה של אוויר משתחרר: זה שיבוש בצורה המשופעת שלה כשהיא מחליקה מתחת לזרוע המפרש. הוא בדרך כלל שקט. סוג של 'הי!', של קדברה משוטח. בזרימתו הפתאומית היא יכולה להפוך לבד, למחצלת קנים הפרושה לפני הדלת."

[חווייה] זו הייתה מחווה! אין לי צורך בסימנים בוטים כדי לקבל את חובותינו זו כלפי זו וכלפי הכתיבה (החופשית), אבל הסימנים חוזרים על עצמם והם אדונים לעצמם כרגע. קשה להתעלם מהם, את יודעת למה אני מתכוונת. אחרי שצפיתי במופע שנקראאנציקלופדיה שימושית (*Practical Encyclopaedia*) מאת לביו קקליאה (*Kaklea* [4]), הייתי מהופנטת מנוכחותה, ממבטה, מנכונותה לקבל את מגרעותיה ושביריותה, והנה החלק של השאלות והתשובות! והנה הסימן שלי! הו, אלילה יקרה של עלי היין, תני לי כוח להתמקד ולהנות מכל רגע של יצור מופלא זה המדריך אותנו, לפני שאני פונה אל הטלפון כדי לתעד הכול, לצלם, לשלוח לך הודעות, ולהחמיץ את הרגע! לבנו באה מיוון, האנגלית אינה שפת אמה, ובכל זאת, במסעה הרוחני והרגשי אל הפרפורמנס, המחול והאמנות החיה, היא מוצאת מקום לשכמותה. האופן שבו היא מביעה את עצמה, צליל הקול שלה, וכיצד היא משתמשת וממחזרת וממציאה מילים הוא מעצים ומזמין. היא לא נותנת לאף אחד לחשוב שיש אפשרות שהיא תשגה בכתיבת מילה באנגלית, לא ולא, האפשרות היחידה היא שהמילה אבודה וזקוקה לאור במסלולה, והיא בנדיבותה תספק אותו. היא ממציאה מילים חדשות, מבטאת אותן כפי שנראה לה נכון, ומשתמשת בהן במשפטים כדי שנבין את מטרותיהן, ואנחנו אכן מבינים. אני מתפללת ליום שבו יהיה לנו גב חזק כשלה כשאנחנו מדברים, נ' יקירתי, אמין!

הדבר האחרון שאני רוצה לעשות זה לגזול עוד זמן מחייך, שצריכים להיות מלאים בתאוה, בתשוקה, בפלאי פלאות, באהבה ובדאגה למה שנותר בנפשותינו ששמרנו לעצמנו ולא נתנו למשטרי הקופסאות. לעזאזל עם כל הקופסאות, עם הגבולות דמויי הקופסה, עם ההגבלות!

את זקוקה לוורדים שלך, לבקרים, ולצחוק המתגלגל, המדבק שלך!

ואנחנו זקוקות למילים שלך. [emoji rose insert]

להתראות, חברתי היקרה,

באהבה

מ'

[5] [A159F354-FE47-413E-9236-9BD3D7798927 2.JPG](#)

הלאומית לנפגעי איידס, סן פרנסיסקו

קקי ציפורים

מתנגדת להיות סטטיסטיקה

עבור המוסד שלך

זהותי תזרום

סביב הריבועים
קשיחי הפאות שיש להקיש עליהם
בסקרים מקוונים
משתהה בין לא מקומי דיו
ליותר מדי בין-לאומי
לבסוף הדברים יהיו רגשניים

והציפור הקולנית תמשיך

להיות קולנית
בגינה

כי אפשר לרוקן

את הריאות מבפנים
החוצה
כאשר

זה מצב של הפרעה

יאמר הרופא.

עסק - זה בוודאי

לא מה שזה.

והיסטורית זה מעולם לא היה.

21.6.2022

שדה התעופה באיסטנבול

ממתינה לעלייה למטוס עם עוד 350 נוסעים.

נ' היקרה,

השבוע שהייתי כמה ימים בעיר הולדתנו. המילים מהשיר האחרון ששלחת לי משנות את משמעותן עם הרוחות החמימות. כשהסתכלתי ברחובות שהרגישו מוכרים אך נראו זרים, הדמדומים מצב הפרעה.

גופי מגיב לזכרונות. אפילו התקף המיגרנה שלי היה שונה. שערי הלבן התנגד ליופיה של העיר ונותר עם מריבות השחפים.

פגשתי עוד ציפור, לא קולנית אבל מוכרת, כמו ציפור שאפשר לעקוב אחריה לאורך ימים.

[7] [BilinmeyeneDoğru_04.06.2022_005 \(1\).jpg](#)

[8]

תצלום סטיל מתוך מיצב של אנייסקה פולסקה, 'תכנית אלף השנים'

סאלט, תערוכת "אל תוך הלא נודע" (28.5-14.8.2022)

באדיבות מוסטפה הזנזי

תוך כדי צפייה בסרטוני וידאו וניסיון להתקרר קצת בחלל הצונן של התערוכה "אל תוך הלא נודע", [3](#) הציפור הכחולה ממיצב הווידאו של אנייסקה פולסקה (Polska), *תוכנית אלף השנים* (*The Thousand-Year Plan*, 2020, 27'54''), הסיחה מאוד את דעתי. היה הרבה מה לעקוב אחריו, לחוש ולחבק בחדר החשך ההוא, אבל אני הייתי תקועה בהתנגדות של הציפור הכחולה, שלהבה קטנה על ראשה, תופסת באומץ את כל המקום על המסכים הענקיים.

ישנן דרכים רבות להסתכל, לחוות ולצפות בסרטי וידאו, אבל אני מתעניינת בעיקר באלו האינטואיטיביות, הבלתי ניתנות לשליטה. הווידאו של פולסקה מתרחש בשנים שלאחר מלחמת העולם השנייה, והוא עוסק בעיקר בהיבטים המאגיים, המדהימים של חיים בתקופה החדשה הזאת, תקופת החשמול. אולם העבודה עוסקת בתחושות של אותם זמנים, אותה תקופה, אותו כפר, אותם אנשים, אותן ציפורים ואוויר, ומצאתי את עצמי, באופן מוזר, מתייחסת אל הציפור כציפור ממשחק "סימס", שיושבת ליד אנייס ורדה (Varda), [4](#) מקשיבה למילותינו אבל מקווה לרגע של שקט לעצמה. הרוגע של הציפור והחרדה של הגיבורה גורמים לך מיד לבכות. אני תוהה מה את היית חשה לו צפית בוידאו הזה, בחדר הזה, ביחד איתנו.

שוטטתי בעיר, ונהניתי מהזמן ה"חופשי" שבדרך כלל צריך לשלם עבורו. אני אוספת סיפורים ומדמיית כניסות חלופיות שבהן נוכל להיות יחד למספר שעות. כפי שהנהר זורם מברלין, והגראס הוא מהיערות המכושפים, יצירת הסאונד נכתבת בעמקי האוקיינוס, ואת מדברת בשפה שאיני מבינה אבל אני עוקבת אחרי מגינתה. לשערך ריח של מים מלוחים. הרוח באה מגל חום שמזכיר לנו כמה טפשי מצידנו לחשוב שזו אינה האפוקליפסה.

מוזר לי לחשוב מחדש על תוכנית "אחרי התקווה" היום. [5](#) באופן מוזר, אם אין שריפות בטבע, ואין שיעול, אז כנראה העולם בסדר, נכון? גבירתי, אנו מתבשרות במים קרים וניאכל רק באופן חלקי כי אנחנו חסרות טעם. קפה שחור היה הדבר היחידי שגרם לי להרגיש מיוחדת הבוקר. הרהור הוא הדלק של המישורים השבורים; אני משאירה אחרי שן כדי שהעיר תקבור אותי אחרי שאלך.

איבר רפאים⁶

כף רגלי השמאלית מעולם לא הגיעה לכאן.

העובדה היא
שהיא
לא שרדה את הנסיעה.

היא נתקעה איפשהו
בין יבשות,

והשתהתה
מתוך געגוע לאדמה שמעולם לא הייתה.
נוסטלגיה
מחשבה
בצורה של משאלת שווא,

לא יותר
אם לא פחות

וזה נכון
היא החמיצה את ההדרן
כמו נהר פזיז

אזניים

בבית

מי מחליט שעיניים ושיניים יהיו נפרדות

משאר הגוף האנושי?

זה בטח אותו אחד

שהסתיר את הבמה
אתמול בערב

רק מחשבה שבורה
בחתיכות

והרעש ש-KMRU עושה
כל כך חזק
חוסם את המראה
מבדח כמו המוות
צליל גואה
באמצע המדבר
בדומה למכונות המרעישות בשמיים

ואסון יוצא מן הכלל
אבל לא כמו בשבוע הצי

יותר כמו זה
שגורם לנו להרתיח מים
ולחשוב על מחסור
ועל אלימות אנושית

כמו זו שגרמה
לגופי לרעוד פעם
בברלין

כי לרוב היא לא קשורה לקרבה
אלא לריחוק

לפחות עבור זו
שהיא זרה
חוקית או לא חוקית

אבל זה כבר סיפור אחר

העובדה היא שכשגופי הגיע,
וגם עיניי ושיניי
חדות ולחות

כף רגלי השמאלית

הו, היא אבדה

לא היה אף אחד שיעיד
כי למסור עדות
זה לזכור

ואפשר בקלות
להעמיד פנים
או להביט

לכיוון אחר

כאן

אנו שוכחים.

[9] [IMG_2788 2.JPG](#)

[10] ערפל ממלא את העמק, מרכז הדלנדס לאמנויות

הערה: הקולקטיב האוצרותי Çukurcuma הוא קולקטיב אוצרותי שעורך ניסויים בפרקטיקות של חשיבה שיתופית באמצעות קבוצות קריאה, סדנאות כתיבה, ותערוכות בין-לאומיות באתרים מרובים. רשימה זו, שהוזמנה על ידי מגזין תוהו והאוצרת טוצ'ה ארל, מכילה מכתבים של מינה קפלנגי (Kaplengi) וקטעי שירה של נאז קוגואוגלו (Cuguoglu) – המקימות-השותפות של הקולקטיב, המגיבות זה לזו תוך חשיבה על אהבה.

- 1. נאז ואני חיות בערים שאוקיינוס מפריד ביניהן כבר שלוש שנים. האוקיינוס הפך עבורנו לאטלס, ספר קולז'ים ויומן. זה מזכיר לי את העבודה האטלס אוקיינוס, פסל תחת-מימי באי נסאו של האמן/צוללן ג'ייסון דקייס (deCaires), שנשא את השמיים על כתפיו).
- 2. <https://collectivecukurcuma.com/2022/06/22/agua-viva/> [11]
- 3. <https://saltonline.org/en/2426/into-the-unknown?home> [12]
- 4. אניס ורדה, מכאן לשם (2011) <https://www.imdb.com/title/tt2125012/> [13]
- 5. קבוצת הקריאה של קולקטיב Çukurcuma, עבור המוזיאון לאמנות אסייתית ותוכנית "אחרי התקווה": <https://collectivecukurcuma.com/2020/12/10/after-hope-reading-group/> [14]
- 6. התערוכה "איבר רפאים" נאצרה על ידי נאז קוגואוגלו והיא מציגה עבודות של בוגרי תוכנית עמיתית הדלנדס: <https://www.headlands.org/event/phantom-limb/> 2021-2022: [15]

Source URL: <http://www.tohumagazine.com/he/article/%D7%9E%D7%9B%D7%AA%D7%91%D7%99-%D7%90%D7%94%D7%91%D7%94>

Links

- [1] <http://www.tohumagazine.com/he/file/marshes-london-summer-2022.jpg>
- [2] <https://tohumagazine.com/sites/default/files/marshes%2C%20London%2C%20summer%202022.jpg>
- [3] <https://www.pamenarpress.com/product-page/hyena-jackal-dog>
- [4] <https://www.onassis.org/people/lenio-kaklea->
- [5] <http://www.tohumagazine.com/he/file/a159f354-fe47-413e-9236-9bd3d7798927-2.jpgg-0>

- [6] https://tohumagazine.com/sites/default/files/A159F354-FE47-413E-9236-9BD3D7798927%202_0.JPG
- [7] <http://www.tohumagazine.com/he/file/bilinmeyenedo%C4%9Fru04062022005-1.jpg>
- [8] https://tohumagazine.com/sites/default/files/BilinmeyeneDo%C4%9Fru_04.06.2022_005%20%281%29.jpg
- [9] <http://www.tohumagazine.com/he/file/img2788-2.jpg>
- [10] https://tohumagazine.com/sites/default/files/IMG_2788%202.JPG
- [11] <https://collectivecukurcuma.com/2022/06/22/agua-viva/>
- [12] <https://saltonline.org/en/2426/into-the-unknown?home>
- [13] <https://www.imdb.com/title/tt2125012/>
- [14] <https://collectivecukurcuma.com/2020/12/10/after-hope-reading-group/>
- [15] <https://www.headlands.org/event/phantom-limb/>